

Het 40-jarige jubileum van de VLOK, de vereniging van klussenbedrijven, blijkt een geschikt moment voor een trainerswissel. Of anders gezegd, **vakman Wim de Vink neemt het stokje over van scheidend voorzitter Gerard Oltmans.** Een duo-gesprek geeft inzicht in de nabije toekomst van de VLOK.

We hebben het allemaal nog steeds druk. Bij Wim de Vink is dat niet anders. Hij moet, en daar heeft Wim een hekel aan, regelmatig 'nee' verkopen. En bovenop het vele werk heeft de overheid de Wet kwaliteitsborging geparkeerd. Die gaat ook de nodige tijd vreten. Met andere woorden, waar haalt Wim de tijd vandaan om de voorzittershamer op te pakken?

Wim de Vink: "Omdat ik het belangrijk vind dat vakmensen goed zijn vertegenwoordigd. Ik heb veel ervaring met besturen. Zo ben ik voorzitter van het Keurmerk Kwaliteitsvakman geweest. Ik zocht daarna een club waar ik als allrounder meer op mijn plek ben. Dat is de VLOK geworden, drie jaar geleden. Maar aan het voorzitterschap dacht ik niet, ik ben benaderd."

Dat kun je een bliksemcarrière noemen!

Wim, lachend: "Jazeker! Ik ben inmiddels 65 jaar en bedacht dat het zinvol is om met mijn ervaring bij te dragen aan de VLOK. Mijn werk bouw ik af, ik wil relatief relaxt tot mijn 70ste doorgaan. Want het werk vind ik veel te leuk om te laten gaan. Ik bestier [renoveerjekeuken.nl](https://www.renoveerjekeuken.nl), dat loopt heel goed. We pakken niet alleen het keukenmeubilair aan, maar werken ook aan de installatie en zetten tegels. Zo blijf ik midden in het klussenleven staan."

Wat kunnen de leden van jou verwachten?

"De VLOK heeft veel potentie. Ik wil in ieder geval op korte termijn tijd steken in wat onze doelgroep bezighoudt. Ik denk dat vakmensen vooral geïnteresseerd zijn in de praktijk. Onze praktijkcursussen zijn in de coronatijd in de verdrukking gekomen, er was niet veel mogelijk. De VLOK Akademie moet een belangrijke rol gaan spelen, vanaf 2024. Dat wil ik met de leden gaan bespreken. Denk aan samen met je collega's producten ontdekken en uitproberen, wat je allemaal met nieuwe

materialen kunt doen. Dat kan voor veel binding zorgen tussen ons en de leden. Ik weet inmiddels dat daar veel behoefte aan is."

Gerard Oltmans beaamt deze

ontwikkeling: "Tijdens de corona-periode is ontegenzeggelijk een deel van het verenigingsgevoel teloorgegaan. Het gevoel om ergens bij te horen. Dat merk je ook als je met de leden praat. Ze zien de VLOK meer dan vroeger als een club waarbij ze aangesloten zijn. Zie het als een abonnement op Spotify. Je betaalt voor een dienst en als het niet bevalt zeg je op. Dat is wat anders dan actief bij de vereniging betrokken zijn. Het zal tijd kosten om dat gevoel terug te krijgen."

Wim de Vink: "Wij doen belangeloos mee met het televisieprogramma *De Grote Tuinverbouwing*. De ploeg is een mooie mix van jonge en oudere vakmensen. We moeten met elkaar de klus in een kort tijd bestek zien te klaren. Zo kijk ik ook naar de VLOK. Als het bij de tuinverbouwing lukt om die betrokkenheid voor elkaar te boksen, dan moet dat ook lukken met onze vereniging. Terugkomend op de VLOK Akademie: ook daarmee kunnen we het persoonlijk contact met de leden en aspirant-leden versterken. En het is logisch omdat met praktijkcursussen voor elkaar te krijgen. Ik weet hoe het werkt. Je leest iets interessant in een mail over een productpresentatie, om maar wat te noemen. Maar die is al volgende week. En voor je het weet, ben je het vergeten. Dat is de waan van de dag waarin wij leven. Daar willen wij een draai aan geven. Denk aan nieuwsbrieven die meer dan een keer in je mailbox voorbijkomen."

Gerard Oltmans: "Vakmensen kunnen tegenwoordig uit veel meer materialen kiezen dan in mijn tijd. Toen kon ik met een brandertje en soldeer het werk klaren, dat ligt ver achter ons. Al die moderne materialen vragen om kennis van de verwerking, denk aan verschillende perstangen, uiteenlopende maten."

Wim de Vink: "Je moet het voor jezelf behapbaar houden. Als vakmensen ergens een hekel aan hebben, dan is het dat ze moeten zeggen dat ze het niet weten. Het ligt overal aan, maar niet aan jezelf. Toch kan het interessant zijn om wat anders te proberen. En daar heb je kennis voor nodig die wij met partners gaan bieden."

Als het bij de tuinverbouwing lukt om die betrokkenheid voor elkaar te boksen, dan moet dat ook lukken met onze vereniging

Vakmensen krijgen vanaf 1 januari te maken met de Wet Kwaliteitsborging en op termijn met milieuzones in vele steden. Wat is jullie visie daarop?

Gerard Oltmans: "Genoeg vakmensen zien wel dat het speelt. Maar ze zijn er niet echt mee bezig. Wat die zones betreft, daar nemen velen pas een beslissing over als het zover is. Je zult wel iets moeten, want je zult vast klanten in die zones hebben die je garantie op de klus hebt gegeven. Dan kun je niet zeggen dat je met de bus de zone niet in mag. Overigens denk ik dat de soep niet zo heet wordt gegeten, er zullen ontheffingen gaan komen. Met de Wet Kwaliteitsborging is hetzelfde verhaal, we zien het wel. Je legt het werk vast om het eindresultaat aan de volgende klant te laten zien. Je doet er nu goed aan om bijvoorbeeld ook het wapeningsgaas en de waterleiding te fotograferen. Want vooral daar kan het mis gaan."

Wim de Vink: "Ik weet hoe het gaat. Je bent al begonnen voordat je er erg in hebt. Dus die foto's van beginsituaties zijn er dan bij ingeschoten. Een keukenrenovatie vraagt ongeveer een week werktijd. Het maken van een opleverdocument zal me zo'n 4 uur per week kosten. Die uren breng ik in rekening. Dat is een standaardregel in mijn offerte. Anders wordt het me te gortig."

Gerard Oltmans: "Met het oog op de Wet Kwaliteitsborging adviseren wij om structuur in het werk te brengen. Dat doe je met een app die we met Minuba ontwikkelden. Dan kun je tijdens het werk direct de foto bij de documenten van de klus zetten. Dat scheelt zoekwerk in je foto-archief achteraf. Die tijd kun je beter besteden."

Wim de Vink en Gerard Oltmans concluderen aan het einde van het gesprek dat het werk van vakmensen in ieder geval niet eenvoudiger wordt. Wellicht is het daarom volgens hen nuttig om je bij de VLOK aan te sluiten.

Wim de Vink: "Samen sta je toch sterker".